Una carta de Thomas Mann sobre Pau Casals

Autor: Thomas Mann
Data de publicació: 22-02-2013

Thomas Mann va adreçar l'any 1953 una carta a J. Mª Corredor en què expressava el seu fervor per la figura i el carisma de Pau Casals. Recuperem aquest document excepcional, publicat dins Converses amb Pau Casals

Senyor J. Mª Corredor
Perpinyà

Benvolgut Senyor,

La meva opinió sobre Pau Casals? No tinc una opinió, sinó una veneració profunda i una joiosa admiració davant un home en el qual la magnificència de l'art es conjumina amb el refús estricte de contemporitzar amb el mal, amb allò que és moralment miserable i que ultratja la justícia, de tal manera que aclareix i ennobleix la nostra comprensió de l'artista, el sostreu per sempre a la nostra ironia, i en la nostra època de desmoralització, és un exemple d'altiva integritat que res no pot corrompre.

No hi ha aquí cap rastre d'escapada, de neutralitat esteticista davant els problemes humans, de la propensió a prostituir-se que caracteritza tan sovint l'amable i petit cercle dels artistes, que diuen: "Jo toco per a qui em paga". Un talent fantàstic, que el món es disputa, que té assegurat arreu un èxit delirant, al qual hom ofereix una fortuna per a la seva actuació... imposa unes condicions que no tenen res a veure amb els diners ni amb l'èxit. Aquest esperit creador no va a cap país on la llibertat i el dret no són respectats. Tampoc no va a aquells països que, tot i anomenar-se ells mateixos "lliures", pacten per oportunisme amb la injustícia. Refusa el seu geni un món que, a despit d'estar profundament en deute, desitjaria poder gaudir del seu talent musical. Ja no accepta invitacions, no abandona aquell poblet, proper a la frontera franco-espanyola, que ha escollit com a refugi: Prada. Molt pocs coneixien aquest nom abans que ell l'unís al seu. Actualment tothom el coneix. S'ha convertit en símbol de l'artista que es manté

incorruptible, en símbol de la incommovible unió de l'art i de la moral.

Unió victoriosa, car les muntanyes de l'eremita són la fita de devots pelegrinatges procedents de tot el món. Sí, el món va vers aquell que se n'ha retirat, i els Festivals de Prada són obra tant de la força d'atracció d'un gran caràcter com de l'entusiasme musical, que en aquest cas no pot deixar de transformar-se en una protesta contra l'hegemonia del mal.

Quin triomf! Quina estimulant satisfacció! La fràgil humanitat sempre ha necessitat homes que salvessin el seu honor. Aquest artista n'és un, un reivindicador del gènere humà. Reconec amb alegria que la seva existència constitueix per a mi, com per a milers d'altres persones, un gran consol.

Thomas Mann

Erlenbach- Zürich, març de 1954

Biografia d'en Thomas Mann a Wikipedia: http://ca.wikipedia.org/wiki/Thomas_Mann